

РЕШЕНИЕ

№ 26079

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **2702** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 26, ал. 1 и ал. 12 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Делото е образувано по жалба на Кабак Е./ К. Е., гражданин на Т., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв. М. Х., срещу Заповед № 513з-1417/09.02.2026г., издадена от ЗА Началник на отдел „Миграция“ – СДВР, с която му е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република България.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Същата били издадена при допуснати съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон. Според жалбоподателя липсата на установяване всички релевантни юридически факти от страна на органа е довело до постановяване от негова страна на акта при неизяснени обстоятелства от значение по случая, без да са налице основанията на чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ. Иска се отмяна на отказа и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Х. и изцяло поддържа жалбата.

Ответникът – Началник-отдел „Миграция“ - СДВР, редовно призован, не изпраща представител. Депозира подробни бележки.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София – град, I отделение, 63-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На 29.01.2026г. жалбоподателят е подал в отдел „Миграция“ - СДВР заявление с вх. № 200218

за предоставяне право на продължително пребиваване на основание чл. 24В, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (са приети като студенти в редовна форма на обучение във висше училище в Република България). Като доказателство за основанията, на което кандидатства, Кабак Е. е приложил към заявлението уверение от ТУ - С., № 119/16.01.2026г.

При разглеждане на неговото заявление е установено, че чуждият гражданин е имал предходно продължително пребиваване на същото основание за срок до 02.01.2026г. Пребиваването му обаче е изтекло и чужденецът е трябвало да напусне страната след изтичането на гореупоменатия срок, съгласно чл. 34 от ЗЧРБ. От извършена справка в АИС - Граничен контрол на МВР било видно, че Кабак Е. е влязъл в страната за последно на 31.12.2025г. и няма последващо излизане от Република България. На 22.01.2026г. е констатирано нарушението на чл. 34 от ЗЧРБ, за което на турският гражданин е съставен АУАН с № 75/22.01.2026г. и е издадено наказателно постановление.

Описаните данни са отразени в становище рег. № 513р-14952/09.02.2026г., съставено от инспектор при отдел „Миграция“ – СДВР, в което е направено предложение до Началник отдел „Миграция“ – СДВР, на Кабак Е./ К. Е. да бъде издадена заповед за отказ по заявление вх. № 200218/29.01.2026г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България на основание чл. 26, ал. 1, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ.

Вземайки предвид направеното предложение и събраните в хода на административното производство доказателства, ЗА Началник на отдел „Миграция“ – СДВР е издал оспорената Заповед № 513з-1417/09.02.2026г., с която на Кабак Е./К. Е. е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република България.

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспорения акт в цялост. От ответника са приложени заповеди относно компетентността на органа, издал акта. Със Заповед № 513з-2396/24.03.2021г. Директорът на СДВР е оправомощил държавния служител, заемащ длъжността Началник отдел „Миграция“ – СДВР да издава и да отказва издаване на разрешения за краткосрочно и продължително пребиваване на чужденци, както и да продължава срока на пребиваване на чужденци в Република България. Със Заповед № 513з-5977/19.05.2025г. на Директора на СДВР е възложено на главен инспектор С. С. – Началник на сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ – СДВР да замества титуляра, заемащ длъжността Началник отдел „Миграция“ – СДВР от 22.01.2025г. до отпадане на необходимостта.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени 7 анекс към договор за наем; Удостоверение от Колеж по мениджмънт, търговия и маркетинг С.; както и Удостоверение от МО, удостоверяващи записването на жалбоподателя, като студент за летен семестър 2024/2025.

Административен Съд С. – град, I отделение, 63-ти състав, след повторна служебна преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният отказ е връчен на Кабак Е./ К. Е. лично, в присъствието на преводач, на 18.02.2026г. Жалбата е подадена чрез административния орган до съда на 02.03.2026г. до съда, т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбоподателят е активно легитимиран, за същия е налице правен интерес от оспорване на административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество тя е основателна.

Оспорената Заповед № 513з-1417/09.02.2026г., издадена от С. Т. С. за Началник на отдел „Миграция“ при СДВР е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ, видно от Заповед № 513з-5977/19.05.2025г. на Директора на СДВР е възложено на главен инспектор С. С. – Началник на сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ – СДВР да осъществява

общото и непосредствено ръководство на отдел „Миграция“ при СДВР до отпадане на необходимостта, считано от 19.05.2025г. Със Заповед № 513з-2396/24.03.2021г. Директорът на СДВР е оправомощил държавния служител, заемащ длъжността Началник отдел „Миграция“ при СДВР да издава и да отказва издаване на разрешения за краткосрочно и продължително пребиваване на чужденци, както и да продължава срока на пребиваване на чужденци в Република България.

Заповедта е съставена и в предвидената от закона форма и съдържа мотиви за издаването и. Обосновани са причините за постановяването на отказа, включително е посочено правното основание за издаването му - чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ, във връзка с чл. 10, ал. 1 т. 10, предл. второ от ЗЧРБ. Не се установяват допуснати нарушения на административно-производствените правила от категорията на съществени, съставляващи основание за неговата отмяна по аргумент от нормата на чл. 146, т. 3 от АПК.

Актът съответства на материалния закон и неговата цел по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ, се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 18 - 23 и 26. В оспорената заповед като основание за отказа е посочен чл. 10, ал. 1 т. 10, предл. второ от ЗЧРБ. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато има данни, че през последните 5 години е нарушил граничния, паспортно-визовия, валутния или митническият режим на Република България.

В разглеждания случай, по отношение чуждият гражданин е установено, че е имал предходно продължително пребиваване на същото основание за срок до 02.01.2026г. Кабак Е. е влязъл в страната за последно на 31.12.2025г. и няма последващо излизане от Република България, като след констатиране на 22.01.2026г. на нарушението на чл. 34 от ЗЧРБ е съставен АУАН с № 75/22.01.2026г. и е издадено наказателно постановление.

Правилно административният орган е приел, че са налице отрицателни предпоставки по чл. 26, ал. 1 във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 10, предл. второ от ЗЧРБ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Р.България. Съдът намира, че след като е изпълнил задължението си да подложи на преценка представените от молителя доказателства, административният орган е извел съответни на закона правни изводи. Изводът на ответния административен орган не се опровергава от оспорвания по пътя на пълното насрещно доказване в съдебното производство. С оглед изложеното, актът е издаден в съответствие с материалния закон.

На следващо място, съдът обосновава извод, че издадената заповед не нарушава съществено принципите на съразмерност, предвидени в чл. 6, ал. 2 и ал. 5 АПК, съгласно които административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава и административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди явно несъизмерими с преследваната цел. Отказът съответства на целта на закона - да се отказва предоставяне на право на продължително пребиваване в Република България при наличието на предпоставките, визирани в нормата на чл. 26, ал. 1 във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 10, предл. второ от ЗЧРБ.

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че оспореният отказ е издаден от компетентен орган, в предвидената писмена форма, в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават неговата отмяна, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, което е своевременно поискано и съдът го присъжда в размер на 102,26 евро, изчислено съгласно чл. 24, изр.първо от Наредбата за заплащането на правната помощ (ред. - ДВ, бр.53 от 2025г., в сила от 01.10.2025г.), издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I - во отделение, 63-ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Кабак Е./ К. Е., гражданин на Т., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Заповед № 513з-1417/09.02.2026г., издадена от ЗА Началник на отдел „Миграция“ – СДВР, с която му е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република България.

ОСЪЖДА на Кабак Е./ К. Е., гражданин на Т., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 102,26 (сто и две евро и 26 евроцента), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р.България в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: